

РЕШЕНИЕ

№ 37280

гр. София, 12.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 31.10.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Евгени Стоянов

Жана Петрова

при участието на секретаря Антонина Бикова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **4609** по описа за **2025** година докладвано от съдия Жана Петрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на изпълняващия правомощията на заместник-председател на „Комисията за финансов надзор“ („КФН“), ръководещ управление „Застрахователен надзор“ („ЗН“) срещу Решение № 2612/20.03.2025г. по НАХД №15652/2021г на Софийски районен съд, 102 състав. С посоченото решение, наказателно постановление: № Р-10-799 от 26.10.2021 г., изд. от Зам. Председателя на „КФН“ и Р-л на Управление „ЗН“, с което на ЗД "БУЛ ИНС" АД с ЕИК[ЕИК] е наложено административно наказание "имуществена санкция" в размер на 2 000 (две хиляди) лева за административно нарушение на осн. чл. 108, ал. 1 от КЗ вр. чл. 647, ал.2 и чл.644, ал. 2, предл. 2 във вр. ал. 1, т. 2 от КЗ, във вр. § 1, т. 51 от ДР на КЗ във вр. с чл.468, ал.1 от КЗ е изменено. С изменението административното нарушение по НП е преквалифицирано от извършено по чл.108, ал.1, вр. чл.644, ал.2, предл.2 вр. ал.1, т.2 от КЗ вр. § 1, т. 51 от ДР на КЗ в такова по чл. 108, ал. 1 вр. чл. 644, ал. 1, т. 2 от КЗ, в резултат на което е намален размера на наказанието "имуществена санкция" от 2 000 (две хиляди) на 1 700 (хиляда и седемстотин) лева.

В касационната жалба се твърди, че решението на СРС е неправилно в часта с която наказателното постановление е изменено, нарушението е преквалифицирано, а размерът на имуществената санкция е намален. Предвид изложеното, се иска решението да бъде отменено и вместо него да бъде постановено друго по същество, с което да бъде потвърдено изцяло НП № Р-10-799/26.10.2021 г. Сочат се данни за срока на изтичане на абсолютната погасителна давност

по отношение на процесното нарушение на дата 03.10.2025г. Претендират се направените по делото разноски за юрисконсултско възнаграждение в полза на КФН и за двете инстанции. В съдебно заседание касаторът - заместник-председател на КФН, ръководещ управление "ЗН" – редовно призован, се представлява от юрк. Г.. Процесуалният представител моли съда да отмени решението на СРС и да потвърди издаденото наказателно постановление. Претендира разноски за двете инстанции.

Ответникът- ЗД "БУЛ ИНС" АД – редовно призован, не се представлява.

СГП – редовно призована, представлявана от прокурор К. изразява становище за основателност на касационната жалба и че решението на СРС следва да бъде отменено.

Административен съд София - град, XV-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, намира за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на инстанционен контрол.

За да постанови решението си, районният съд е направил извод за законосъобразно образувано и проведено административно-наказателно производство, без допуснати нарушения на процесуалните правила, довели да засягане правото на защита на наказаното юридическо лице – застраховател. Сигнал е до извода, правилно е приложен материалният закон с изключение на санкционната част на НП по съображения, че нарушението следва да се преквалифицира по основния състав с оглед предявеното в съставения АУАН, а наложеното наказание – намалено до леко завишен размер над предвидения законов минимум. В съдебното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, водещи до опорочаване на решението и до ограничаване правото на защита на нарушителя.

Съобразно чл. 218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Съдът намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо.

Настоящият съдебен състав, при анализ на доказателствата по делото приема, че административно-наказателното производство следва да бъде прекратено поради изтичане на абсолютната давност за наказателно преследване, предвидена в закона с оглед приложение на нормата на чл. 11 ЗАНН, която препраща към НК по въпросите на вината, вменяемостта, обстоятелствата, изключващи отговорността, формите на съучастие, приготвянето и опита, доколкото в ЗАНН не е предвидено друго.

Във връзка с давността ЗАНН регламентира конкретна уредба в разпоредбите на чл. 34 ЗАНН що се отнася до административно-наказателното производство в частта, която се развива пред административно-наказващия орган, с оглед осигуряването на бързина и невисящност на производството, което в много голяма степен засяга правната сфера на лицата. В разпоредбата на чл. 34, ал. 1 и ал. 3 ЗАНН са предвидени сроковете, с изтичането на които не може да се образува административно-наказателно производство пред административно-наказващия орган. Що се отнася до съдебната фаза на административно-наказателното производство, спрямо нея, изрична уредба в ЗАНН не се съдържа, като по силата на препращащата норма на чл. 11 от ЗАНН се прилагат разпоредбите за давността и абсолютната такава по НК.

Чл. 79, ал. 1, т. 2 от глава IX от НК „Погасяване на наказателното преследване и на наложеното наказание“ предвижда, че наказателното преследване се изключва, когато е изтекла предвидената от закона давност. Съобразно разпоредбата на чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК наказателното преследване се изключва по давност, когато то не е възбудено в продължение на три години за всички други

наказания с изключение на тези дадени в предходните точки на същата алинея. В конкретния случай административно наказателно производство е образувано. Разпоредбата на чл. 81, ал. 3 от НК е предвидила обаче абсолютна давност, с изтичането на която, макар да е било образувано производство, отговорността се погасява. В посочената разпоредба е посочено, че независимо от спирането или прекъсването на давността наказателното преследване се изключва, ако е изтекъл срок, който надвишава с една втора срока, предвиден в предходния член (чл. 80, ал. 1, а в настоящия случай т. 5 от този член от НК). В конкретния случай давността е три години, а абсолютната давност (съобразно разпоредбата на чл. 81, ал. 3 от НК) е четири години и половина от момента на извършване или довършване на нарушението по аналогия от чл. 80, ал. 3 от НК.

Датата на извършване на твърдяното нарушение е 03.04.2021 г. Това именно е моментът, от който започва да тече давността за административно-наказателното преследване съгласно чл. 80, ал. 3 НК вр. чл. 11 ЗАНН. Поради което и срокът на абсолютната давност от 4 години и 6 месеца - чл. 81, ал. 3, вр.чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК /редакция след изм. ДВ, бр. 26 от 2010 г./ - е изтекъл на 03.10.2025 г., т.е. след образуване на касационното дело и преди разглеждането на касационната жалба в открито съдебно заседание.

Към момента на приключване на съдебното следствие пред въззивния съд, абсолютната давност не е била изтекла, но към настоящия момент и при решаване на делото по същество от касационната инстанция, абсолютната давност е изтекла. За изтичане на давността съдът е длъжен да следи служебно. Налице е основание за погасяване на административно-наказателната отговорност. Този правнозначим факт следва да бъде отчетен от касационната инстанция при служебната проверка по чл. 218, ал. 2 АПК.

По причина на изтеклата абсолютна погасителна давност относно нарушението, крайният резултат на постановеното решение за изменение на наказателното постановление е неправилен и само на това, разгледано от касационния съд основание, същото следва да бъде отменено и вместо него да се постанови друго, с което НП да бъде отменено, а административно-наказателното производство да се прекрати съгласно чл. 24, ал. 1, т. 3 НПК вр. чл. 84 ЗАНН поради изтекла абсолютна погасителна давност.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София – град, XV-ти касационен състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение № 2612/20.03.2025г. по НАХД №15652/2021г на Софийски районен съд, 102 състав и вместо него постановява:

ОТМЕНЯ наказателно постановление: № Р-10-799 от 26.10.2021 г., издадено от Зам. Председателя на КФН и Р-л на Управление „Застрахователен надзор“, с което на ЗД "БУЛ ИНС" АД с ЕИК[ЕИК] е наложено административно наказание "имуществена санкция" в размер на 2 000 (две хиляди) лева за административно нарушение на осн. чл. 108, ал. 1 от КЗ вр. чл. 644, ал. 2, предл. 2 вр. ал. 1, т. 2 от КЗ, вр. § 1, т. 51 от ДР на КЗ във вр. с чл.468, ал.1 от КЗ

ПРЕКРАТЯВА административно-наказателното производство, по което е издадено наказателно постановление: № Р-10-799 от 26.10.2021 г., издадено от Зам. Председателя на „КФН“ и Р-л на Управление „ЗН“.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: